מט: הוציאו לו פרק חמישי יומא

כיצד הוא עושה אאוחז את הבוך בראש אצבעותיו ויש אומרים בשיניו [א] ומעלה בגודלו עד שמגעת לבין אצילי ידיו בוחוזר ומחזירה לתוך חפניו גוצוברה דכדי שיהא עשנה שוהה לבוא ויש אומרים מפוזרה כדי שיהא עשנה ממהרת לבוא וזו היא עבודה קשה שבמקדש זו היא ותו לא והא איכא מליקה והא איכא קמיצה אלא זו היא עבודה קשה מעבודות קשות שבמקדש שמע מינה חופן וחוזר וחופן שמע מינה איבעיא להו שחט ומת מה הוא שיכנס אחר בדמו מי אמרינן יבפר ואפילו בדמו של פר או דילמא בפר ולא בדמו של פר רבי חנינא אומר בפר ולא בדמו של פר וריש לקיש אמר בפר ואפילו בדמו של פר רבי אמי אמר בפר ולא בדמו של פר רבי ריצחק אמר בפר ואפילו בדמו של פר איתיביה רבי אמי לרבי יצחק נפחא הנמנין ומושכין ידיהן ממנו עד שישחט ואם איתא עד שיזרוק מיבעי ליה (א) שני התם דכתיב במהיות משה מחיותה דשה מתיב מר זוטרא אין פודין לא בעגל ולא בחיה ולא בשחוטה ולא בטריפה ולא בכלאים ולא בכוי אלא בשה שאני התם דיליף גשה שה מפסח אי מה להלן זכר תם ובן שנה אף כאן זכר תם ובן שנה ת"ל גתפדה תפדה ריבה אי תפדה תפדה ריבה אפילו כולהו נמי אם כן שה מאי אהני ליה

איתיביה

כיצד הוא עושה. חפינה שניה שבפנים מן הבוך לתוך חפניו אוחז את ראש הבוך בראשי אצבעותיו לאחר שהניח את המחתה בארץ וידה של בוך כלפי בין זרועותיו ומעלה בשני גודליו ומושך את ידה בגודליו לצד גופו מעט מעט עד שמגיע ראש ידה לבין אצילי ידיו וראש הבוך מגיע לגובה פס ידו וחוזר ומחזירה דרך לדה לתוך חפניו וצוברה על הגחלים: **נימנין.** על הפסח מי שרוצה לימנות ומושך ידיו ממנו מי שרוצה לימשך עד שישחט: **ואם איתא.** דלאחר שחיטה נמי קרינן ביה על השה עד שיזרק מיבעיא ליה: **ואם ימעט הבית.** אם בעו מנויין להימעט ולמשוך את ידיהם: **מהיות משה.** בעוד שהווייתו קיימת יתמעטו ולא משישחט: **אין פודין.** פטר חמור: **לא בעגל ולא בחיה.** דשה כתיב: **ולא.** בשה שחוטה: **ולא בכלאים.** דעז ורחל ולא"ג דמשני לצדדיו הוא שה: **ולא בכוי.** דתיש וצבייה. קתני מיהת ולא בשחוטה אלמא שחוטה לאו שה הוא:

והאיבא קמיצה. ומה שמקשה ר"י דבפ' אמרינן גבי מנחת מאפה ומחבת ומרחשת זו היא עבודה קשה שבמקדש ובפרק כל המנחות באות מצה (שם דף נב.) אמרינן אין לך שקשה לקמיצה יותר ממנחת חוטא נראה לי דהנך ג' דקא חשיב הכא עבודות קשות הם לכהן לעשות שיש בהן צער מליקה למלוק בצפורנו לחתוך המפרקת וכן קמיצה דמנחת מאפה שיש לו צער לכהן למחוק בגודלו מלמעלה ובאצבע קטנה מלמטה ולהשוות דבר קשה וכן בחפינה כדמפרש שנוטל הבוך בשיניו ועוד מפרש לקמן שהיה צריך ליזהר מאד שלא יכוה מחום הגחלים אבל גבי מנחת חוטא לא קאמר אין לך עבודה קשה יותר ממנחת חוטא אלא קשה לקמיצה קאמר לפי שאין מגובלת אין יכול להשוות בשעת קמיצה אבל צער אין לו:

שאני התם דיליף שה שה מפסח. מכאן יש לדקדק דהא דקאמר רבא במרובה (ב"ק דף עו:) זה בנה אב כל מקום שנאמר שה אינו אלא להוציא את הכלאים היינו שה [דפסח] כדאמרינן הכא דילפינן מיניה שה דפטר חמור ובמרובה מסקינן דבנין אב דרבא לפטר חמור איצטריך וכדתנן אין פודין לא בעגל וכו' ולא כמו שפירש"י בפרק אותו ואת בנו (חולין דף עח:) דבנין אב דרבא משה כשבים ושה עזים עד שיהא אביו ואמו שניהם כשבים או שניהם עזים ועוד קשה לפירושו